

Bóru líkkistu millum sín

— men har var einki lík í

Eg hevði saman við einum 1500 øðrum leitað mær niðan í Ítróttarhøllina á Nabb til ta árligu ungdomskonsertina, sum Skansastova í Havn skipaði fyri seinasta leygarkvöld.

6 bólkar við tilsamans 31 tónleikarum luttóku, og kann hetta sigast at vera eitt passandi tal til eina konsert, sum varar í uml. 3 tímar.

Seinkað

Eftir skránni skuldi konsertin byrja kl. 20, men ikki varð byrjað fyrr enn eitt korter seinni — einki óvanligt!

Black Birds

Fyrsti bólkurin, sum spældi, var Black Birds úr Havn. Hetta var ein góð byrjan, tí hetta er ein vældámdur og góður bólkur,

sum leggur seg eftir at spæla dansitónleik, og hetta er tað slagð av tónleiki, sum feroyingum dáma best. «Futtur» kom í áskoðarafjeldina so at siga beinanvegin.

Jazz

Jazzurin var eisini umboðaður. Hoydalar Jazz-band var næsti bólkurin á pallinum, men nú var tað sum hýrurin minkaði nakað — jazz er kanska ikki «in» hjá øllum her á landi. Men tónleikurin var góður.

Cactus

Næst á skránni var Cactus úr Havn, og teir eru eisini vældámdir. Teir leggja seg eftir at spæla meira progressivan tónleik, men tó soleiðis, at ein kann dansa eftir honum, og tað er tað, sum umræður hjá einum bólki í Føroyum. Tá teir høvdu spælt eini 2–3 lög, bóðu teir ljósmannin um at slökkja ljósini á pallinum. Síðani bóðu teir teir áskoðararnar, sum høvdu eldføri ella sváulpinnar um at tendra hesi, so skuldu vit fáa eitt stilt lag. Hetta varð alt gjørt og væl bar til — tað bleiv næstan líka ljós sum tá ljósini undir loftinum vóru tendraði. Men keðiligt — tá Cactus fór av pallinum bleiv ein steðgur. Nú var hýrurin blivin so góður, men einki gjørdist við hetta. Ein 5-minuttirs steðgur, sum vardi í nær-um eitt korter.

Munkar

Nú er steðgurin av, fólk

kemur inn aftur í høllina, ljósini undir loftinum slökna. Myrkt er inni. Frammi á pallinum hoyrist urgutónleikur — kirkjutónleikur. Ljósini á pallinum tendra, men har er eingin — enn. Men nú fer teppið til síðis, og inn koma fyra persónar ilætnir munkakappar. Millum sín bera teir eina svarta líkkistu. Teir seta kistuna á pallin og fara út. So koma teir inn aftur, hesa ferð uttan kappar, og byrja at spæla. Men — har manglar ein, sangarin Karl. Men mitt sum hinir spæla, kemur roykur úr kistuni — einki lok er á — og «líkið» reisir seg upp — sangarin Karl.

Soleiðis komu klaksvikingarnir Hjarnar inn á pallin. Sum ikki einaferð, so eru teir vælumtøktir enn, serliga av klaksvikingum sjálvum. Tá teir fóru av pallinum aftur, var hýrurin ovast uppi.

Samansett

So kom Plutonium. Hetta er ein ein samansettur bólkur, har nakrir av teimum bestu popptónleikarunum í Føroyum leika við: Ólavur Øster, Hans Karl Hansen, Jørgin Dahl, Jóhannes á Rógvi Joensen og tann lítli, men kortini stóri trummsláarin Oskar Eiríksson. Men tónleikurin hjá hesum bólkinum kann diskuterast.

Síðsti

6. og seinasti bólkurin á pallinum hetta kvøldið var Feslie úr Gøtu. Eg vil halda, at hetta var ein

Olaf úr Cactus

tann besti bólkurin, um ikki tann besti, á hesi konsertini. Tó var eitt minus, tónleikurin sjálvur var ov harður, meðan sangurin ikki hoyrdist serliga gott.

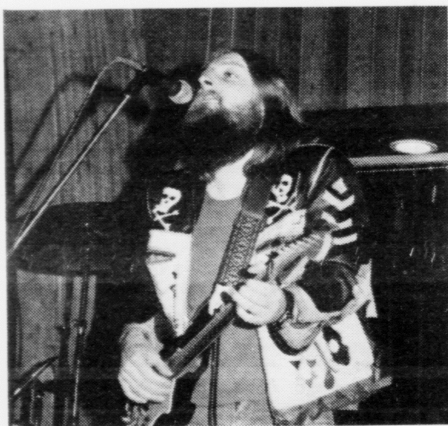
Skemtiligur

Eliesar Joensen úr Klaksvík var tann skemtiligi maðurin, ella framsøgumaðurin, um tað kann nevast so. Hann royndi at fáa hýrin at vera við líka allatíðina, og hetta eydnaðist.

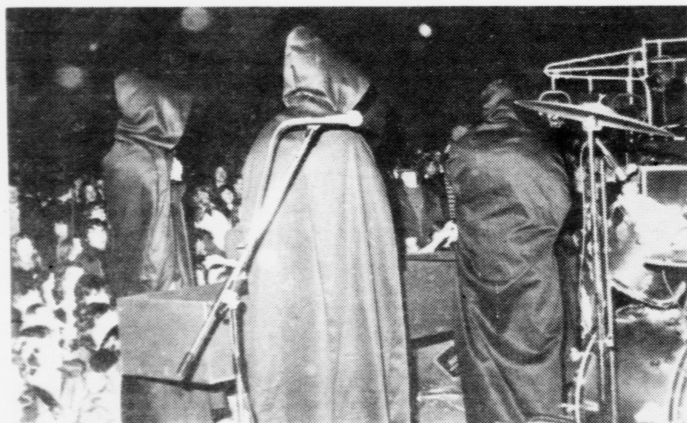
At enda

Sum heild kann sigast, at konsertin var væleydnað, sjálvt um tað ikki vóru so nógvar fólk sum t.d. seinasta ár. Tá vóru um 2000. Men eg haldi, at øll vóru vælnøgð við konsertina.

-rd

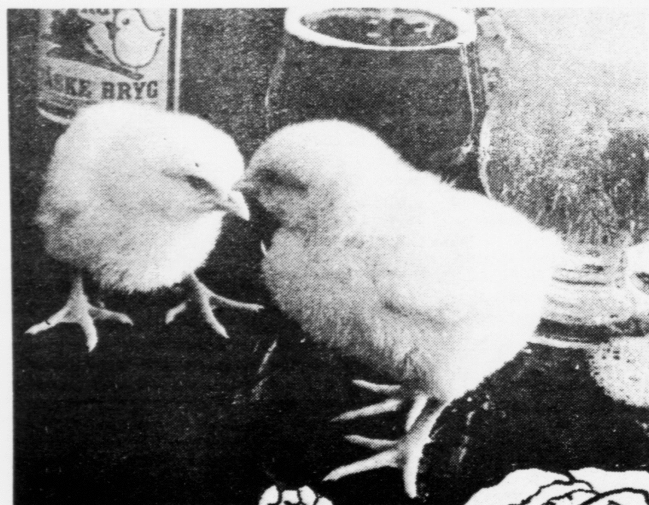

Eliesar Joensen visur, hvussu rockurin kom til Føroya

So komu teir við kistuni

hornið

Óli í Áarstovu

Franski skiparin helt seg onga last at hava, tí keypti hann sína egnu last.

Orsakað av at posthúsið er stongt leygardagin, kemur Sosialurin ikki út aftur fyrr enn eftir páskir.